

právo soukromé říší individua, právo veřejné říší státu, tak je právo hosp. říší společnosti, ovládanou hosp. principem.

Starosta Jednoty prof. Dr. Hermann-Otavský ukončil poté schůzi, poděkovav přednášejícímu za jeho přednášku, obsahující cenné podněty k přemýšlení a k diskusi.

Zpráva o schůzi dne 5. listopadu 1931. Schůzi zahájil náměstek starosty min. rada Dr. V o s k a, jenž omluvil nepřítomného starostu Jednoty prof. Dr. H e r m a n n a - O t a v s k é h o a oznámil dále, že za členy Jednoty se hlásí tito pánové:

Dr. Jaroslav P o š v á ř, vrch. min. komisař ministerstva vnitra v Praze,

Dr. Josef L e x a, vrchní odb. rada Státního pozemkového úřadu v Praze,

Dr. Jaroslav M a ň á k, kandidát advokacie v Praze, a

Dr. Ivan M a t y s, kandidát advokacie v Praze.

Jelikož nebylo námitek proti jejich přijetí, byli všichni přijati za členy Jednoty.

Na programu schůze byla přednáška Dr. Jaromíra B e r á k a, tajemníka Ústředního svazu čsl. průmyslníků v Praze, jednající »O z d a n ě n í m o t o r o v ý c h v o z i d e l v N ě m e c k u a Č e s k o s l o v e n s k u«.

Přednášející vyličil úvodem různé možné způsoby techniky daňové, jimiž je možno postihnouti vlastnictví resp. držbu motorových vozidel (přímé zdanění vozidla samotného, zdanění pohonné látky, zdanění pneumatik, zdanění dodávek vozidel a pod.) a načrtl dále historii daně z motorových vozidel v Německu, kdež byla nejdříve zavedena v Hessensku v r. 1899 ve formě kolkového poplatku, prodělala řadu změn a doznala konečné úpravy zákonem z 16. III. 1931, publ. v č. 8. ř. z. z r. 1931. Tímto zákonem byla zachována dosud platná zásada přímého zdanění motorových vozidel, ač zvláštní studijní komise, vyslaná berlínskou obchodní komorou do Spojených států, se vyslovila pro zavedení spotřební daně na pohonné látky.

Srovnáváje pak dále říšsko-něm. zák. z 16. III. 1931 s čsl. zákonem o silničním fondu, upravujícím u nás daň z motorových vozidel (č. 116 z r. 1927), uvedl přednášející, že stejně jako naše daň z motorových vozidel jest říšsko-německá daň daní spotřební, při čemž však tento charakter

jest v německém zákoně více zdůrazněn. Pokud jde o osvobození od této daně, dovozuje řečník, že německý zákon je v mnohých směrech liberálnější, než náš. Při té příležitosti upozornil přednášející na zajímavé rozhodnutí našeho Nejv. spr. soudu, podle něhož jsou osvobozeny od daně z motorových vozidel i traktory používané k výdělečnému orání na cizích hospodářstvích, což některé čsl. finanční úřady neuznávaly. K placení daně se používá v Německu t. zv. daňového listu, jež zná naše právo toliko pro cizozemská vozidla. Daň je možno platiti v Německu též čtvrtletně, u nás nejméně půlletně. Při srovnání sazeb našich a německých lze seznati, že v Německu je daňová sazba levnější pro motocykly a tříkolky s litrovým obsahem přibližně do 450 cm³, u osobních aut pak pro motorová vozidla asi od tří litrů výše.

Kdežto naše daň je daní přísně objektní, jest možno shledati u německé daně četné subjektní znaky, mající vliv na základ pro vyměření daně. Tak zejména může v Německu majitel motorového vozidla, jež zcizí, dáti si převést částku, kterou zaplatil na dani za prodané vozidlo, buď na daň, kterou má zaplatiti ze svého nového vozidla, nebo převést tuto částku na nového nabyvatele auta. Též se připouští v Německu vrácení daně v případech, že se přestane užívat vozidla, což u nás není možné.

V závěru své přednášky poukázal přednášející na důležitost daně z motorových vozidel, jež vynesla v Německu v r. 1929 209 mil. marek a u nás v r. 1930 140 mil. Kč. V zájmu obou států, Německa i Československa, by bylo zejména odstranění dvojího zdanění motorových vozidel. Touto otázkou se zabývala též mezinárodní konference, konaná v březnu t. r. v Ženevě a bylo dosaženo význačného zlepšení úmluvou, jež byla podepsána i naším státem, nikoli však na př. Německem, Rakouskem, Maďarskem a Francií. Bylo by proto záhodno snažiti se o sjednání provisorní smlouvy též s těmito státy, jež mají pro nás zvláště velký význam.

Po debatě, do níž zasáhl zejména Dr. Hájek z min. financí, ukončil předsedající min. rada Dr. Voska schůzi, poděkovav přednášejícímu za jeho přednášku, jež byla sledována přítomnými s velkým zájmem.

Dr. Vladimír Kuřeš, t. č. II. jednatel.